

ANNEX 1**Competències clau de l'educació infantil**

L'etapa d'educació infantil implica l'inici del procés d'adquisició de les competències clau per a l'aprenentatge permanent que apareixen recollides en la Recomanació del Consell de la Unió Europea de 22 de maig de 2018 relativa a les competències clau per a l'aprenentatge permanent. En aquest Decret han estat adaptades al context escolar, així com als principis i finalitats del sistema educatiu establerts en la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació. Aquestes competències són les següents:

- _ Competència en comunicació lingüística.
- _ Competència plurilingüe.
- _ Competència matemàtica i en ciència, tecnologia i enginyeria.
- _ Competència digital.
- _ Competència personal, social i d'aprendre a aprendre.
- _ Competència ciutadana.
- _ Competència emprenedora.
- _ Competència en consciència i expressió culturals.

D'acord amb el que s'expressa en la Recomanació, no existeix jerarquia entre les diferents competències i totes es consideren igual d'importants. Tampoc s'hi estableixen límits diferenciats, sinó que se solapen i entrellacen. Tenen, per tant, caràcter transversal: cap no es correspon directament i unívocament amb una única àrea; i totes s'adquireixen i desenvolupen a partir dels aprenentatges que es produeixen en les diferents àrees. Aquest caràcter transversal de les competències afavoreix l'enfocament globalitzat propi de l'etapa d'educació infantil.

S'espera que l'adquisició d'aquestes competències al llarg de l'escolarització permeti als alumnes preparar-se per afrontar amb èxit els principals reptes del segle XXI: planificar hàbits de vida saludables, protegir el medi ambient, resoldre conflictes de manera pacífica, actuar com a consumidors responsables, usar de manera ètica i eficaç les tecnologies, promoure la igualtat de gènere, gestionar l'ansietat que genera la incertesa, identificar situacions de falta d'equitat i desenvolupar sentiments d'empatia, cooperar i convidaure en societats obertes i canviants, apreciar el valor de la diversitat, formar part d'un projecte col·lectiu i adquirir confiança en el coneixement com a motor del desenvolupament. La resposta a aquests i altres desafiaments —entre els quals existeix una absoluta interdependència— necessita els coneixements, destreses i actituds subjacents a les competències clau, els quals són tractats de manera global des de totes les àrees que conformen l'etapa.

Per aquesta raó, en l'elaboració dels ensenyaments mínims de l'educació infantil, s'ha adoptat una visió estructural i funcional de les competències clau, en què les tres dimensions que les conformen —la cognitiva o coneixements; la instrumental

o destreses, i l'actitudinal o actituds— s'integren en accions concretes per resoldre de manera eficaç una tasca significativa i contextualitzada orientada al desenvolupament integral dels alumnes, amb la qual cosa es respon a l'objectiu establert per a l'etapa en la Llei orgànica 3/2020, de 29 de desembre, per la qual es modifica la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació.

Amb aquest mateix objectiu, entre les competències s'han incorporat destreses essencials com el pensament crític, la resolució de problemes, el treball en equip, les habilitats de comunicació i negociació, les habilitats analítiques, la creativitat i les habilitats interculturals. Aquestes destreses faciliten als infants el descobriment, el coneixement i la comprensió de la seva realitat, que inclou, entre d'altres, l'entorn i els objectes, les organitzacions i les relacions socials, i els diferents llenguatges per comunicar d'una manera respectuosa i creativa les seves idees, intencions o vivències.

El desenvolupament de les competències ve condicionat per les diferents maneres de comprendre la realitat en cada moment d'aquesta etapa que, encara que té caràcter global, s'organitza en dos cicles amb intencionalitat educativa, els elements curriculars de la qual s'adapten a les característiques i particularitats dels alumnes de cada cicle. En el primer cicle, es dona especial rellevància als processos de coneixement i domini del propi cos i d'individualització, a la construcció d'una trama de relacions i interaccions en l'entorn físic i social, i a l'ús dels llenguatges que la fan possible. Tot això, regit pel principi fonamental de respecte als ritmes individuals de cada alumne i a les cures essencials en un entorn afectiu, participatiu i d'igualtat que li proporcioni confiança, benestar i seguretat. En el segon cicle, s'amplien i reforcen els aprenentatges adquirits prèviament i s'intensifiquen l'adquisició de destreses que contribueixin a «aprendre a ser» i «aprendre a fer», de manera que s'avança en el camí cap al desenvolupament d'un cert grau d'autonomia, responsabilitat i iniciativa en la realització de tasques. En ambdós cicles, el procés de desenvolupament i aprenentatge ve marcat per l'observació, l'escolta activa i l'augment progressiu de l'activitat a través de l'experimentació i del joc.

Les competències clau es reflecteixen tant en els diferents elements curriculars com en els principis pedagògics propis de l'etapa.

El primer d'aquests principis és el foment del desenvolupament integral dels alumnes. Aquesta tasca exigeix conèixer les seves necessitats, interessos i inquietuds, i implica conèixer també els factors i els processos evolutius que configuren les seves possibilitats d'experimentar, de desenvolupar-se i d'aprendre. De la mateixa manera, donar resposta a aquestes necessitats, interessos i inquietuds, en funció del nivell de maduresa i del moment vital en el qual es troben, permet proporcionar-los les eines que els ajuden a desenvolupar-se amb major autonomia i a afrontar amb responsabilitat els reptes que puguin presentar-se a curt i llarg termini. Per això, s'han de tenir en compte les necessitats i oportunitats individuals de cada infant, així com les del context

familiar i s'han d'establir les mesures ordinàries i extraordinàries que en garanteixin la inclusió educativa.

Un altre dels principis pedagògics consisteix a basar la pràctica educativa en l'experimentació i el joc, així com en experiències d'aprenentatge significatives i emocionalment positives. D'aquesta manera, l'aprenentatge es concep com un procés que realitzen els alumnes de manera activa, que implica la seva actuació sobre la realitat, la seva motivació, l'elaboració d'interpretacions i la comprensió de significats progressivament ajustats als aspectes de l'entorn i de si mateixos que vulguin explorar, descobrir i aprendre. En aquest sentit, i per facilitar la vinculació de les situacions d'aprenentatge amb les necessitats, interessos i inquietuds dels infants, s'espera que aquestes situacions siguin formulades des de la interacció entre alumnes i la persona adulta, tot establint connexions entre el que és nou, el que és sabut, el que és experimentat i el que és viscut. Tractar els aprenentatges de l'etapa des d'aquest enfocament implica dissenyar i desenvolupar situacions d'aprenentatge funcionals, significatives i rellevants, que requereixin la concurrència simultània o successiva dels coneixements, destreses i actituds propis de les àrees que conformen l'educació infantil.

Amb la finalitat d'afavorir la inclusió de tots els alumnes, s'ha de tenir una atenció especial a l'accessibilitat del material manipulable a l'aula. Així mateix, el disseny de les activitats diàries s'ha de tractar des d'un enfocament que prevengui la discriminació. Per assegurar el benestar emocional i fomentar la inclusió social dels alumnes amb discapacitat, s'ha de garantir la interacció amb els altres alumnes en el desenvolupament d'aquestes activitats. De la mateixa manera, s'han de tenir en compte les possibles necessitats específiques dels alumnes amb discapacitat pel que fa a la comunicació i el llenguatge.

A continuació es recullen algunes de les maneres amb les quals es contribueix a l'adquisició de les competències clau des de l'etapa.

Competència en comunicació lingüística

La competència en comunicació lingüística fa referència a la comunicació i el desenvolupament de les capacitats per comprendre i expressar-se en els diferents àmbits i en els diversos contextos comunicatius de la vida quotidiana de l'infant. La llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, és el vehicle que contribueix al desenvolupament d'aquesta competència, d'acord amb els principis del model lingüístic que s'estableixen en l'article 135 de la Llei 1/2022, de 8 de març, d'educació de les Illes Balears.

En l'educació infantil, es potencien intercanvis comunicatius respectuosos amb els altres alumnes i amb els adults. Aquests intercanvis es doten d'intencionalitat i continguts progressivament elaborats a partir de coneixements i destreses que es van adquirint i actituds que es van desenvolupant i que, conjuntament, afavoreixen l'aparició d'expressions de complexitat i correcció creixents sobre un

mateix i sobre vivències, emocions i sentiments propis i dels altres. A més, l'oralitat té un paper destacat en aquesta etapa, no només per ser el principal instrument per a la comunicació, l'expressió i la regulació de la conducta, sinó també perquè és el vehicle principal que permet als alumnes gaudir d'un primer acostament a la cultura literària a través de rimes, embarbussaments, endevinalles i contes, que enriqueixen el seu bagatge sociocultural i lingüístic des del respecte a la diversitat. En aquesta etapa educativa, a més de la comunicació lingüística, s'ha d'afavorir que hi hagi maneres de comunicació múltiples i variades mitjançant diferents llenguatges: expressiu, corporal, musical i artístic.

Competència plurilingüe

En aquesta etapa s'inicia el contacte amb llengües i cultures diferents de la familiar, i es fomenten en els alumnes les actituds de respecte i estima per la diversitat lingüística i cultural, així com l'interès per l'enriquiment del seu repertori lingüístic. Es promouen, d'aquesta manera, el diàleg i la convivència democràtica.

Competència matemàtica i competència en ciència, tecnologia i enginyeria

La competència matemàtica i en ciència, tecnologia i enginyeria fa referència a la capacitat de raonament analític que implica abstraccions i pensament logicomatemàtic i deductiu que permeti connectar, representar, comunicar, resoldre problemes, raonar i analitzar millor l'espai i la realitat al llarg de la vida emprant el mètode científic, que desenvolupi la capacitat de fer-se preguntes sobre la realitat i treure'n conclusions. També implica saber-se relacionar amb la tecnologia i emprar-la de manera adequada i quan la situació ho requereix, tot fent-se càrrec dels perills que pot comportar, així com de les oportunitats que ofereix en els diferents contextos al llarg de la vida.

Els infants s'inicien en les destreses lògiques i matemàtiques i fan els primers passos cap al pensament científic a través del joc, la manipulació i la realització d'experiments senzills. El procés d'ensenyament i aprenentatge en l'educació infantil es planteja en un context suggeridor i divertit en el qual s'estimula, des d'un enfocament coeducatiu, la curiositat dels alumnes per entendre allò que configura la seva realitat, sobretot el que està a l'abast de la seva percepció i experiència, respectant els seus ritmes d'aprenentatge. Amb aquesta finalitat, es convida a observar, classificar i quantificar, construir, fer-se preguntes, provar i comprovar, per entendre i explicar alguns fenòmens de l'entorn natural pròxim, iniciar-se en l'estima pel medi ambient i en l'adquisició d'hàbits saludables. Per al desenvolupament d'aquesta competència general, es dona una atenció especial a la iniciació primerenca en habilitats logicomatemàtiques bàsiques, la manipulació d'objectes i la comprovació de fenòmens.

Competència digital

La competència digital fa referència a les potencialitats i riscos que genera el món digital i la necessitat de saber-ne fer un ús responsable i respectuós amb les persones i amb el medi, i vetlar per l'educació integral, sobretot en aquesta etapa.

En l'etapa d'educació infantil, s'inicia el procés d'alfabetització digital, que comporta, entre d'altres, l'accés a la informació, la comunicació i la creació de continguts a través de mitjans digitals, així com l'ús saludable i responsable d'eines digitals. A més, l'ús i la integració d'aquestes eines en les activitats, les experiències i els materials de l'aula pot contribuir a augmentar la motivació, la comprensió i el progrés en l'adquisició d'aprenentatges dels alumnes.

En aquestes edats primerenques, especialment en el primer cicle, s'han d'afavorir les activitats necessàries per a un desenvolupament òptim de l'alumne i l'ús de pantalles i mitjans digitals s'ha de retardar i, en tot cas, introduir-se de manera progressiva en el segon cicle. L'adult és el model dels infants i, com a tal, ha de fer un ús adient d'aquestes eines digitals i mantenir la presència i atenció plena envers els infants. Cal, a més, que l'escola acompanyi les famílies en la construcció d'uns criteris i pautes per a l'ús dels mitjans digitals en l'entorn familiar, vetli pel desenvolupament integral de cada infant i compensi les mancances de cada context.

S'entén que en aquesta etapa l'ús dels dispositius digitals ha de ser sempre compartit entre els infants i els adults que els acompanyen per tal de garantir-ne un ús segur i responsable.

Competència personal, social i d'aprendre a aprendre

Resulta especialment rellevant que els alumnes s'iniciïn en el reconeixement, l'expressió i el control progressiu de les emocions i sentiments propis, i avancin en la identificació de les emocions i sentiments dels altres, així com en el desenvolupament d'actituds de comprensió i empatia. D'altra banda, l'escolarització en aquesta etapa implica també el descobriment d'un entorn diferent al familiar, en el qual s'experimenta la satisfacció d'aprendre en societat, es comparteix l'experiència pròpia amb altres persones i s'hi col·labora de manera constructiva. Amb aquesta finalitat, els alumnes comencen a posar en marxa, de manera cada vegada més eficaç, recursos personals i estratègies que els ajuden a desenvolupar-se en l'entorn social amb progressiva autonomia i a resoldre els conflictes a través del diàleg en un context integrador i de suport.

Competència ciutadana

La competència ciutadana fa referència a la capacitat per viure en una societat cada vegada més diversa i complexa, definida per la superposició i integració de cultures diverses, de formes de pensar diferents i d'opcions personals més lliures,

que mai no s'havien assolit en cap societat anterior. Aquest enriquiment comporta una necessitat més gran de les competències socials i cíviques dels ciutadans per poder conuiu en aquest tipus de societat i ser capaç de participar-hi de manera constructiva al llarg de totes les etapes de la vida.

Amb l'objectiu d'establir les bases de l'exercici d'una ciutadania democràtica, s'ofereixen, en aquesta etapa, models positius que afavoreixin l'aprenentatge d'actituds basades en valors de respecte, equitat, igualtat i convivència, per la qual cosa s'ofereixen pautes per a la resolució pacífica i dialogada dels conflictes. Es convida també a la identificació de fets socials relatius a la pròpia identitat i cultura, així com al compromís actiu amb els valors i pràctiques de la sostenibilitat. Amb aquesta finalitat, es promou l'adquisició d'hàbits saludables i sostenibles a partir de rutines que els alumnes van integrant en les seves pràctiques quotidianes. A més, es posen les condicions necessàries per crear comportaments respectuosos amb ells mateixos, amb els altres i amb el medi.

Competència emprenedora

La competència emprenedora fa referència a la capacitat creativa que, lligada amb la iniciativa, permet adaptar-se a cada moment per oferir resposta a les necessitats que es van presentant al llarg de la vida, tot assumint els riscos inherents a la novetat i aprofitant les oportunitats que sorgeixen, en un marc en què l'ètica individual i comuna permeti que els canvis s'esdevinguin en vistes a una millor vida per a tothom.

La creació i la innovació són dos factors clau per al desenvolupament personal, la inclusió social i la ciutadania activa. L'educació infantil és una etapa en què s'estimulen la curiositat, la iniciativa, la imaginació i la disposició a explorar i a crear a través del joc, d'activitats dirigides o lliures, de projectes cooperatius o d'altres propostes d'aprenentatge, la qual cosa suposa una oportunitat per potenciar l'autonomia i materialitzar les idees personals o col·lectives. D'aquesta manera, s'estableixen les bases del pensament estratègic i creatiu i de la resolució de problemes i es fomenta, des de les primeres edats, l'anàlisi crítica i constructiva.

Competència en consciència i expressió culturals

La competència en consciència i expressió culturals fa referència al patrimoni cultural propi i exclusiu dels éssers humans, entenent que la creativitat i l'expressió cultural de les idees, experiències o emocions formen part de la vida de l'ésser humà des dels seus orígens. Encara que aquesta competència es pot adquirir per contacte amb el context propi, cal que des de l'educació formal es treballi per formar persones i ciutadans que puguin comprendre els seus orígens per poder comprendre el seu present i albirar futurs possibles que contribueixin al desenvolupament de cada persona i de la cultura.

Perquè els alumnes construeixin i enriqueixin la seva identitat, es fomenta en aquesta etapa l'expressió creativa d'idees, sentiments i emocions a través de diferents llenguatges i formes artístiques. Així mateix, s'ajuda al desenvolupament de la consciència cultural i del sentit de pertinença a la societat en la qual viuen a través d'un primer acostament a les manifestacions culturals i artístiques pròpies de l'entorn més immediat.

